

RODOLJUB.

Izhaja dvakrat na mesec ter stane za vse leto 1 K 60 v., za pol leta 1 K. — Za oznanila plačuje se od dvostopne petit-vrste 16 v. če se enkrat tiska; 24 v. če se dvakrat, in 30 v. če se trikrat tiska. — Večkratno tiskanje po dogovoru. — Naročnina in inserati blagovolijo naj se pošiljati „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani, vsi spisi in dopisi pa uredništvu „Rodoljuba“. — Pisma izvolijo naj se frankirati. — Rokopisi se ne vračajo.

Vinarski shod.

Kdor le količkaj pozna gospodarske razmere dežele Kranjske, tisti tudi ve, kako velikanskega pomena je za našo deželo vinarstvo. Žal, da ta plemenita panoga kmetijstva ni tako razvita, kakor bi bilo želeti, in da tudi od strani oblastev ne najde tistega varstva in tiste podpore, ki jo potrebuje in zasluži.

Z ozirom na to je glavni odbor društva za varstvo avstrijskega vinarstva priredil dne 27. februarja v »Mestnem domu« v Ljubljani zborovanje zaupnih mož, da se ti izreko o nekaterih velevažnih in perečih, vinarstva tikajočih se zadevah.

Shoda so se poleg lepega števila zaupnikov udeležili tudi dež. predsednik Hein, dež. glavar Detela, dež. glavarja namestnik baron Lichtenberg, deželni odbornik dr. Schaffer, vladna svetnika baron Schönberger in Friedrich ter okr. glavar grof Margheri.

Zborovanje je otvoril dež. poslanec Langer, ki je pojasnil, da so produkcijski stroški postali dosti večji kakor so bili nekaj, tako da vinarstvo ni več aktivno. Društvo za varstvo avstrijskega vinarstva je vsled tega izdelalo več predlogov, a da se pokaže, če soglašajo interesentje s temi predlogi, se je sklical današnji shod. Govornik je pozdravil dež. predsednika barona Heina, ki je za obnovitev vinarstva preskrbel sredstva, dal vinarstvu smer, mu uglasil pota in je oživil. Dalje je pozdravil dež. glavarja, njegovega namestnika in dež. odbornika dr. Schafferja ter predsednika kranjske hranilnice, ki je že mnogo storila za pospeševanje vinarstva.

Shod, je povdarjal govornik, je posebno važen z ozirom na to, da se gre za vinsko klavzulo. Čuje se namreč, da se je bati, da se vinska klavzula ne odpravi, posebno sedaj ne, ko se bodo vsled železnice čez Ture odprli novi gozdovi in se bo hotelo nizke carine na izvoz lesa doseči s tem, da se dovolijo nizke carine na uvoz vina.

Dež. predsednik baron Hein je povdarjal veliko važnost vinarstva. V zadnjih 20 letih se je vinarstvo povzdignilo na visoko stopnjo, a boriti se ima tudi z raznimi škodljivci. To borbo vodi društvo za varstvo avstrijskega vinarstva, ki hodi tudi vladi na roko, koder more. Dež. predsednik je želel zborovanju obilo vspeha.

Dež. glavar pl. Detela je pozdravil shod v imenu dež. odbora in c. kr. kmetijske družbe rekši, da je deželni zbor kranjski za vinarstvo žrtvoval blizu pol milijona gold., torej toliko, kakor nobena druga kronovina. Dež. glavar je opravičil tudi odsotnost referenta deželnega odbora Povšeta.

Zatem se prične razprava o sporedu.

Vodja g. Rihard Dolenc je obširno in temeljito pojasnil postanek in zli vpliv vinske klavzule na naše vinarstvo. Ta zli vpliv je tolik, da se povsod iz krogov interesentov čuje klic »Proč z vinsko klavzulo« in da so se za to izrekli tudi avtonomni zastopi. Poročevalec je predlagal, naj se shod izreče za resolucijo vinarskega društva, ki zahteva odpravo vinske klavzule, in naj se podpiše dotična peticija na državni zbor.

Gosp. Gombač je pritrnil izvajanjem poročevalčevim ter jih v nekaterih točkah nekoliko popolnil z detajli, opozarjajoč, da je letos istrsko vino delalo konkurenco laškemu vinu, ker ljudje vina niso mogli v denar spraviti.

O vinskem zakonu, potrebnem v interesu vinogradnikovem, je poročal gosp. Skalický, ki je vsestransko pojasnil razmere v vinski trgovini, posebno v primeri s kupčijo s pivom. Delati je torej na to, naj se postavno določi, da se kot vino sme prodajati res samo to, kar je zraslo na trti, vino brez vsake primesi, in da mora biti vino res od tam, od koder je rečeno, da je. Dolenjsko vino naj se sme prodajati le kot dolenjsko, metliško kot tako, vipavsko le kot tako. Tudi se mora sploh prepovedati izdelovanje umetnega vina, a polovina naj smejo izdelavati le vinogradniki in le za domačo rabo. Proti temu so Tirolci. Če se gre po celem kočevskem okraju, se vidi, da se toči povsod tirolski petijot, a kaznovan ni nihče. V zaprtih mestih naj se za vino uvede taka kontrola, kakor je uvedena za žganje. Poročevalec je predlagal v tem smislu sestavljeno resolucijo in se je sklenilo naprositi društvo za varstvo avstrijskega vinarstva, da vloži v tem smislu sestavljeno peticijo na drž. zbor in na ministrstvo.

O reformi zakonodajstva o žganjarini z ozirom na razmere malih vinogradnikov in o izkoriščanju postranskih pridelkov kletarskih, je poročal ravnatelj g. Pirc. Slaba tehniška stran kmetijstva je prvi vzrok propadanja kmetijskega stanu. Silno škodo ima kmetovalec tudi vsled velikih ovir in velikih davkov glede kuhanja žganja. Govornik je pojasnil uprav nezaslišane določbe zakona, vsled katerih je kmetu naravnost prepovedano, izkoriščati odpadke. Za kuhanje tistih tropin, ki so ostanki lastnih pridelkov, naj se odpravi davek. Kmet ima pravico to zahtevati. Koliko se stori za druge stanove? Kmetovalec še soli ne dobi, kakor jo dobe drugi obrtniki in tako se zgodi, da napravimo na Kranjskem vsako leto 10 milijonov kron novih dolgov. Sklenilo se je naprositi vinarsko društvo, naj vloži v tem smislu sestavljeno resolucijo.

O redu za vinsko trgatvev na Kranjskem je poročal potovalni učitelj gospod Gombač. Red je potreben, da se zagotovi popolno dozorjenje. V drugih deželah, posebno na Renskem, imajo v tem oziru jako ostre predpise. Pri nas se je že leta 1832. izdal poseben red, ki se je obnovil leta 1860. in tudi leta 1875. je deželni odbor ta red zopet razglasil. Danes se nihče več ne ravna po tem redu, in oblastveni organi se tudi ne marajo v to vtikati, ker neki razlogi govore proti temu. Za celo Kranjsko enakomerna postava je nemogoča, ali dežela lahko sklene zakon, posamezna glavarstva pa naj določijo, kdaj se sme vršiti trgatvev. Govornik je nasvetoval v tem smislu sestavljeno resolucijo.

Posestnik Jure Bajuk iz Božjakovega se je zavzel za to, naj občine dovoljujejo, kdaj se sme začeti s trgatvijo. Vodja g. Skalický je opozarjal na veliko nujnost trgatvenega reda, ravnatelj g. Pirc se je zavzel, da se uvede strog red, kakor je v dunajski okolici, na Tirolskem in ob Reni. G. Gombač je opozoril, da posamični detajli trgatvenega reda se določijo pozneje, zdaj gre le za princip.

Shod je sprejel Gombačevo resolucijo.

Končno je g. adjunkt Rohrmann razpravljal o pomenu in o uredbi vinarskih zadrug, priporočuje z ozirom na obstoječe razmere prodajalne zadruge. V našem mestu se je taka zadruga že ustanovila. Če se ustanovi še za Belokrajino in za Vipavo ter se v Ljubljani ustanovi klet, se vinska kupčija gotovo povzdigne. Denar naj dasta država in dežela. Sprejela se je resolucija, naj vinarsko društvo dela na to, da dovoli država v namen vinarskih zadrug brezobrestna posojila. Temu je pritrjal tudi g. Skalický; posestnik Bajuk se je res ognjevitavo zavzel za Belokrajino, zlasti za zgradbo železnice do Karlovca in za znižanje cene smodnika. Po nekih pripomnjah g. Gombača je bila sprejeta nasvetovana resolucija.

Naposled je bila sprejeta resolucija g. Trčka, naj se vinarsko društvo v interesu vinarstva zavzame za podaljšanje dolenjskih železnic.

Izrekla se je tudi želja, naj bi se zakonito zagotovilo, da se gostilničarjem, ki so posestniki, povrne dac od vina, porabljenega za posle.

Predsednik g. vitez Langer se je končno zahvalil referentom in udeležnikom, na predlog g. Pirca pa se je izrekla zahvala g. vitezu Langerju in avstr. društvu za varstvo vinarstva. S tem je bilo zborovanje končano.

Politični pregled.

Državni zbor. Sedaj se razpravlja v poslanski zbornici o proračunu. Mej drugimi je govoril tudi napredni poslanec dr. Ferjančič, ki je obširno razložil vse pritožbe slovenskega naroda. Razprava pa najbrže do velike noči ne bode končana in so bo vsled tega moral dovoliti nov budgetni provizorij. Zbornica je tudi odobrila vladno odredbo, s katero se je v Trstu razglasilo izjemno stanje.

Sladkor. Doslej so velike tovarne za sladkor dobivale od države bogate nagrade za tisti sladkor, ki so ga izvažale v druge države. Vsled tega je bil avstrijski sladkor na Angleškem tako poceni, da so tamkaj ž njim krmili prešiče, mej tem, ko smo ga morali doma silno drago plačevati. Tovarnarja velja sladkor kvečjemu 14 krajcarjev kilogram. Ker je dobil od vlade nagrade za izvoz, je prodajal sladkor za lastno ceno na Angleško — saj mu je ostala vladna nagrada kot čisti dobiček. Doma pa prodaja sladkor po 42 in 44 kr., torej za 28 in 30 kr. več kakor njega velja. Od tega vzame država 19 kr. užitninske doklade, ostanek pa gre v žep fabrikanta. Trgovci ni pri sladkorju prav ničesar zaslužil. Sedaj pa hoče Angleška svojim tovarnam za sladkor pomagati in je v to svrhu izsilila, da se s 1. septembrom 1903. l. v vseh državah odpravijo nagrade za izvoz sladkorja. Bilo bi preveč obširno, ako bi hoteli razložiti vse nasledke tega sklepa. Za nas ne bodo slabi, ker je sedaj skoro gotovo, da bo cena sladkorju padla.

Vojna v Južni Afriki. Zadnje dni so Angleži pri Harysmitu dosegli veliko zmago nad Buri, vendar se sodi, da bodo Buri tudi po tem porazu mogli nadaljevati vojno.

Domače in razne novice.

Goški obsojenci kmečkega stanu morali so sedaj — v ječo, in niti vredno se jim ni videlo, obrniti se do najvišje milosti, katero bi jim vsakdor privoščil. Saj vemo, da so bili vsi zapeljani, in da jih je njihov dušni pastir pripravil v to nesrečo. No, kmet gre v ječo, dušni pastir pa ostane v Goškem farovžu, kjer bo pital in mastil svoj trebuh! Neko tolažbo pa je omenjenim revežem vendar le napravil njihov »izvrstni« dušni pastir. Tisto jutro, ko so se potem odpravljali obsojenci na pot, ki vodi z robotih Goč do ljubljanskega Žabjeka, napravil jim je slovesno božjo službo s petjem in orglanjem. Potem je vse obsojence pred celo občino obhajal, kar je bilo prav, in proti čemur ne ugovarjamo. Na to jih je pa goški blagoslovljeni krivoprisežnik izpred oltarja slovesno nagovoril, in ta nagovor je napravil vtis, da naj obsojenci nikar ne obupajo, ker so pravzaprav nekaki mučeniki za našo sveto vero! Proti takemu zasramovanju cesarske justice pač z vso odločnostjo ugovarjamo. Goče dosedaj še niso kak »San Marino« v vipavskem hribovju, in zategadelj vidi se nam, da je zadnji trenutek, da se goškemu »gospodu« že vendar enkrat dejansko pokaže, da je cesar več nego pa vsi vipavski popi! Sicer vemo, da nam bo goški žegnani mladiček poslal svoj popravek, v katerim bode vse tajil! Pa je vendar resnica, kar

smo pisali. Človek, ki zapeljuje druge h krivemu pričevanju, se tudi »krivega« popravka ne bo vstrašil. Saj poznamo črnega tega tiča!

Krščanski župnik. Iz Renč pri Gorici nam poročajo: Odkar smo tukajšnji naprednomisleči delavci razbili shod krščanskih socialcev in dali ljubljanskemu Gostinčarju zaslužen brco, je naš župnik kakor znorel. Svoje krščanstvo hoče sedaj na ta način pokazati, da trpinči in muči one delavce, koji ne trobijo v njegov rog. Ne samo, da so njegove pridige polne hujskanja proti »rudečkarjem« in »liberalcem«, tudi kot osebe trpinči delavce. Neki mož je prosil, naj mu posodi iz posojilnice nekaj denarja, a odgnal ga je z ošabnimi besedami, tako da je moral mož — ki je poleg tega posestnik! — iskati denar drugod in izgubiti pri tem precejšnjo svoto. V sv. pismu stoji: Pomagaj ubogim! — Neki drugi je bil posojilnici malo svoto dolžan. Župnik mu je pisal, da jo mora v mesecu poravnati, ker »je socialni demokrat«. No, ta mož mu je odpisal, da mu je postal krščanski nos dolg. Za vse to imamo dokaze in vprašamo le, ali je to krščansko? Glejte, g. župnik, da Vam ne bode treba fehtariti enkrat za temi delavci, koje šikanirate na tak način. — Klerikalci v Renčah si sami šepetajo na ušesa, da Gostinčar »ni pravi govornik«; morda je bil na »tajnem shodu« v farovžu preveč zmešan, ker so ga preje pognali delavci! Župnika pa napredno misleči delavci prosijo prav resno, da naj odneha s tem krščanstvom, kajti kdor veter seje, žel bode vihar... Renčani.

Klerikalni shod v Kilovčah. Z Notranjskega se nam piše: Dne 23. februarja t. l. imeli so klerikalci shod v Kilovčah »pri Valenčiču«. Udeležilo se je istega kakih 150 ljudij. Polovica je bila liberalcev. Predsednika se ni volilo. Na oder je stopil glavar trnovskih klerikalnih posvetnjakov Benigar Ovčanec ter povedal, da bo prvi govoril g. kapelan Jože Brajec iz Trnovega. Ta gospod je prav ognjevito mahal po liberalcih, po »Slov. Narodu« in »Rodoljubu« ter priporočal liste »resnicoljubnega« Lampeta. Gospod dekan je govornika gledal z vidnim zadovoljstvom. Marsikdo se je pa smejal, ko je g. Brajec poln svete (?) jeze in zaripljenega obraza mahal — po vodi. Privoščil si je tudi dr. Tavčarja, kakor za začimbo svojemu govoru. Novega ni povedal ničesar. Za tem nastopi gosp. dr. Krek (Črne bukve kmetskega stanu), ta največji socialista sedanjega časa, ter premleva prostemu kmetu Darwinovo teorijo. Razpravlja o zadrugah ter pove, da je sicer liberalizem rešil kmeta grajske sužnosti, a da mu ni dal nadomestila. Posneti je bilo, da želi duhovščina zopet kmetu nekdanjih tlačanskih časov. (Morda tudi pravico prve noči?) Gospod dr. Krek pove, da se je odzval vabilu premskega župnika g. Lovšina, kateri namerava na Premu osnovati posojilnico. (O jej, treba je je!) Gospod Lovšin ima strašanski »Unternehmungsgest«, kar je pokazal z ustanovitvijo Marijine družbe. No, tu mu ne gre po volji. S shodom niso nikogar naprednjakov pridobili in tudi nameravana posojilnica ne bo nikogar splasila. Omenjamo še, da se je premski župan, gospod Janez Šmaj, prav lepo obnašal in da je nekdo pouzmal nekemu naprednjaku kapo. Joškovka je prodala nekaj konsumskega vina in nekaj telečje

»prate«. »Mice Kovačeve« menda ni bilo in drugega posebno nevarnega tudi ne. — Kaj v amar.

Konsumno društvo v Dobrunjah, ta slavnoznana katoliška trdnjava, ki si je že pridobila nevenljivih zaslug za razširjenje pijančevanja, je bilo te dni obsojeno na globo sto kron, ker je brez dovoljenja točilo žganje in vino. »Slovenec« je zadnjič tajil, da društvo toči žganje. Obsodba pa kaže, da je bila resnica, kar smo poročali mi. Sedaj je to društvo v preiskavi tudi zaradi neke tombole.

Politični shod v Poljčanah. Predzadnje nedeljo je klerikalno politično društvo za slovenjebistriški okraj priredilo v Poljčanah shod. Udeležili so se shoda večinoma domači ljudje, sicer pa je bilo kar črno duhovnikov. Izmed poslancev so prihiteli na zborovanje gg. Robič, dr. Dečko in dr. Rosina. »Slovenski Gospodar« je priobčil daljšo poročilo o tem shodu. To poročilo pa je pomanjkljivo. V prvi vrsti je »Slovenski Gospodar« popolnoma zatajil, kako se je udrihalo po liberalcih in po »Rodoljubu« in zatajil je tudi, da se nihče ni upal ziniti besedice proti »Štajercu«. Pred »Štajercem« imajo klerikalci pač velik strah. »Štajerc« je v Poljčanah precej razširjen, ljudje poznajo list, in zato se govorniki tega lista niso upali dotakniti. Kar je »Slov. Gospodar« na ta način utajil, je pa na drugi strani nadomestil s popolnoma izmišljenimi mejklici. V »Slov. Gosp.« navedenih klicev: »Živela obstrukcija! Začnite z Wolfovimi instrumenti! S poleni nam priborite resnico« ni nihče slišal, pa tudi nihče izrekel. V poročilu »Slov. Gosp.« zavzema največ prostora govor posl. Robiča zastran celjske gimnazije. Novega ni g. Robič nič povedal. Preskrbljeno je pa bilo za primerno interpelacijo. Neki Jos. Onič je namreč vprašal, če je res, da sta dva slovenska poslanca delala v celjski zadevi politiko na svojo roko. Umeje se obsebi, da je bila ta interpelacija naročena. Robičev odgovor je pa klasičen. Robič je odgovoril: »To se ne da dokazati, da sta slovenska poslanca zakrivila zmešnjavo v celjski zadevi. Sicer pa sedaj ne smemo cepiti svojih moči, ampak zbirati moramo svoje sile, nastopati skupno! Resnica se bo že pokazala privolitvah! (Začudenje, vskliki, nemir!)« Če ta odgovor ni jezuvitski, potem ne vemo, kaj še zasluži tako označenje. Robič in Žičkar contra Plojin Berks, to je torej položaj na Štajerskem.

Celjsko vprašanje in — baron Morsey. Kakor že znano, je poslanec za mariborsko V. kurijo baron Morsey v proračunskem odseku glasoval za odpravo celjskih paralek. Radovedni smo bili, kaj store v ožgled temu štajerski Slovenci. Časopisje je molčalo — to se nam je zdelo jako čudno. No, sedaj se je »Slov. društvo« v Mariboru, ki ima izvolitev barona Morseya na vesti, vendar oglasilo. »Slov. društvo« je bilo tik pred volitvijo pregovorilo slovenskega kandidata Mlakarja, da je odstopil na korist Morseyu. Cela ta zadeva je bila precej škandaloznega značaja. Ko se je vršila volitev volilnih mož, se je imenoval ugledni slovenski kmetovalec Mlakar kot kandidat. Zanj je bilo lahko delati. Ko je bila volitev volilnih

mož končana, se je Mlakar »prostovoljno« umaknil Morseyu. Ko bi se bilo pred volitvijo volilnih mož povedalo, da je Morsey pravi kandidat, bi bili v slovenskih okrajih marsikje izvoljeni drugi volilni možje in bi ne bil Morsey dobil mandata, Mlakarja so zlorabili, da pridobe nemškemu konservativcu mandat. V ožgled temu pač ne prisojamo preveč pomena nezaupnici, ki jo je sedaj dalo »Slov. društvo« baronu Morseyu. »Slov. društvo« pozivlja barona Morseya, naj odloži svoj mandat. Kakor se nam poroča z Dunaja, se nemški baron temu ne odzove. Zanimiva je trditev, da je baron Morsey dal častno besedo, da bo kot posl. branil gospodarske in kulturne interese slovenskega naroda. Običajno je sicer, da se pri tacihih prilikah naredi pismena pogodba, a kakor se kaže, se to v tem slučaju ni zgodilo, ampak se je kratko malo zaupalo obljudi barona Morseya. Če je baron Morsey res dal častno besedo, potem se je pri glasovanju o Stürgkhovi resoluciji na svojo častno besedo vsedel, potem je pa to tudi stvar, o kateri se mora v poslanski zbornici izpregovoriti.

Deželna klet v Ljubljani. Dne 24. m. m. smo dobili iz Metlike naslednjo brzojavko: Pri včerajšnjim shodu vinorejcev sklenilo se je, pri vinarskem shodu v Ljubljani se potegovati za deželno klet. To bi bila najhitrejša in najizdatnejša pomoč vinorejcem, ker sedaj vinorejci zapuščajajo vinograde in odhajajo v Ameriko. — Metliški vinorejci.

Gora Svete Uršule na štajersko-koroški meji se je prodala dne 1. t. m. na javni dražbi. Kupil jo je grof Thurn za 300.000 K. Gora je 1700 metrov visoka ter ima na vrhu slovečo romarsko cerkev. Tudi turisti jo zelo obiskujejo zaradi lepega razgleda. Bivši posestnik Plešivčnik je nekdanj krasne gozde močno izredčil.

Premeten — slepar. Trgovec na Dunaju, H. Blitz, je dobil od rudniškega urada dovoljenje za razne rudosledbe v celjskem okraju. Blitz je rudosledbe takoj prodal ljudem, ki sicer nimajo ne denarja, ne kredita, njihove akcepte pa je dal eskomptirati in jih tako spravil v denar. S tem prisleparjenim denarjem jo je Blitz popihal najbrž na Nemško.

Stanovanje cesarjeve unukinje v Pragi. Mlada zakonska, knez in kneginja Windischgraetz, prideta v Prago 1. majnika. Dosedanji stanovalci v Groeblovi vili odidejo že 1. aprila, potem pa bodo ves mesec reparirali vilo tapetarji in drugi dunajski rokodelci. Doslej je bil v vili tudi vinotoč; ta ostane, samo uhođ bo napravljen iz ulic. Čehi so veseli, da dobe v svoje kraljevsko mesto vsaj bivšo princezino.

Verska blaznost vsled misijonov. V Hartmansdorfu na Sred. štajerskem so napravili nedavno jezuiti z Dunaja ljudski misijon, ki je imel ta vspeh, da sta dve osebi že med misijonom oziroma takoj po istem versko zblazneli. Prepeljali so ju v deželno bolnico v Feldhof.

Srečni — naseljenec. Neki Tomaž Mulhern, iz Dublina na Irskem, ki je prišel minolo leto v medkrovju parnika »Etruria« in katerega so hoteli poslati nazaj, ker ni imel potrebnega denarja, odpotoval bo prihodnji teden bogat in srečen v svojo domovino. Minolo jesen je dobil Mulhern, ki je 65 let star, pismo, naj pride v New York, ako hoče videti svojega brata še živega. V pismu je bilo tudi omenjeno, da je brat zelo bogat

in da se mu bo potovanje gotovo izplačalo. Thomas se je takoj napotil, in ko je kmalu nato umrl njegov brat, mu je ostavil 90.000 dolarjev. Tomaž si želi vrniti se na Irsko in tam z denarjem svojega brata preživeti zadnje dneve svojega življenja.

Ogromna dedščina. Kmet Figlarz v Ezyzywy, v krakovskem okraju, je podedoval po svoji ženi četrti del, njegova tašča, svaki in svakinje po šest osmink imetja. Pokazalo se je, da je bila pokojnica lastnica šestnajstega dela lesene kočje, starega skednja in treh oralov zemlje. Šestnajsti del vsega tega je bil vreden — 78 K 12. Ker je odtegnilo tej dedščini sodišče še stroške za pogreb v znesku 70 K, je ostalo za vse dediče — 8 K 12 h; Figlarz sam je pa dobil 2 K 3 h. Hratu pa je dobil tudi poziv, naj plača davke dedščine v znesku 25 K 80 h, torej 12 krat toliko kot je podedoval. Ker kmet ni imel denarja, so mu zarubili kravo. Tako je tudi prišlo na dan, da je zahteval pristojbinski urad pomotoma davek od vsega posestva in ne od njega dela. Pozneje se je kmetu velikodušno dovolilo, da sme plačati davek v dveh rokih, od katerih je urad zaračunal — obresti.

Ples mežnarjev v — postu. V terek kvaternega tedna so priredili dunajski mežnarji in drugi cerkveni služabniki svoj ples v hotelu »Savoy«. Pred plesom je nastal hud prepir. Pobožne ženske bratovščine in zadruga so zamerile cerkovnikom, da prirejajo svoje plese sedaj v postu. Mežnarji so se izgovarjali, da imajo v predpustnem času največ posla, ker se pridružujejo h krstom in pogrebom mnogobrojne poroke. In plesali so na katoliški podlagi, morda pod protektoratom župana Luegerja.

Zopet eden! V Parizu je bil obsojen župnik Boucher na 6 mesecev ječe, neki train-vojak pa na 3 mesece, ker sta se imela preveč — rada!

Pater Köpf v službi — civilizacije. Znani svinjar v kuti, pater Köpf, katerega je nedavno sodišče v Ljubnem na Štajerskem obsodilo v šestmesečno ječo zaradi nenravnih napadov na šolske deklice, je odšel širit civilizacijo v Južno Afriko. »Vaterland« namreč poroča: »Pater Köpf je vkljub svoji nedolžnosti — à la dr. Žindra v Kamniku — zapustil častitljivi svoj red ter je že sprejet v red trapistov, da odide kot misijonar v Južno Afriko, kjer bo v velikem zatajevanju in pomanjkanju deloval v službi civili-

za cije.« No, verjamemo, da je bila dosedaj enaka krščanska civilizacija zamorskim deklicam še neznana, pater Köpf jih bo že — naučil.

Poskušen samomor s — slivovko. Na Dunaju je šel pred kratkim šestosolec Friderik K. v neki hotel in je zahteval tam sobo, v katero se je zaklenil. Dve uri pozneje je zaslišal sluga hotela težek padec v sobi dijaka. Ulomili so vrata in našli dijaka — na tleh nezavestnega. Na mizi pa je bila steklenica, v kateri je bilo še malo slivovke. Zdravniki so dognali, da se je hotel dijak z alkoholom zastrupiti. Friderik K. je pozneje sam priznal, da se je hotel zastrupiti, ker je dobil v šoli slabo spričevalo.

Konjač je ustrelil — človeka. V okraju Pregrada na Hrvatskem je navada, da konjač ne lovi psov, nego jih strelja. Dne 20. t. m. je prišel konjač v Druškovac in hotel tam ustreliti psa, mesto psa je pa zadel 20 letnega posestnikovega sina, ki je obležal mrtev. Ljudje so hoteli konjača obesiti, a konjač jim je ušel.

Morilka svojega soproga. V vasi Pianezze pri Vicenci je že pred meseci izginil posestnik Viktor Parisi. Sedaj so razkrili, da je Parisija umorila njegova žena, ga razsekala na kose in jih pometala v vodo, vse to, da bi mogla imeti znanje z drugimi moškimi.

Bestialnost. V Konjevratih je bila poroka. Mladi poročni par je šel po svatbi domov v sobo. Takrat so skočili izpod zakonske postelje 4 možje, zvezali soproga in mu dali v usta zamah ter mlado soprogo vpricho moža onečastili. Zločinci so zaprti.

Plodovitost. »Frankfurter Zeitung« poroča, da je rodila žena pogrebnege sluga Kaufmanna te dni 24. otroka. Lani je rodila dvojčke. Mati in otrok sta zdrava.

Odvetnik — poneverjalec. Iz Krakova je izginil dr. Chmurski, ko je poneveril 300.000 K.

Loterijske srečke.

Gradeo, 1. marca.	18, 85, 32, 52, 45.
Erno, 5. marca.	31, 67, 78, 87, 39.
Dunaj, 1. marca.	14, 16, 39, 6, 61.
Praga, 26. februvarja.	6, 5, 71, 54, 8.
Lino, 26. februvarja.	56, 18, 79, 50, 22.
Trst, 22. februvarja.	68, 39, 30, 7, 55.

Stanje hranilnih vlog:

15 milijonov kron.

Rezervni zaklad:

okroglo 350.000 kron.

Mestna hranilnica ljubljanska

na Mestnem trgu

zraven rotovža

sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 8. do 12. ure dopoldne in jih obrestuje po 4% ter pripisuje nevzdignjene obresti vsacega pol leta h kapitalu. Rentni davek od vložnih obresti plačuje hranilnica iz svojega, ne da bi ga zaračunila vlagateljem.

Za varnost vlog jamči poleg lastnega rezervnega zaklada mestna občina ljubljanska z vsem svojim premoženjem in vso svojo davčno močjo. Da je varnost vlog popolna, svedoči zlasti to, da vlagajo v to hranilnico tudi sodišča denar maloletnih otrok in varovancev.

Denarne vloge se sprejemajo tudi po pošti in potom c. kr. poštne hranilnice. Poštno-hranilnične sprejemnice se dobivajo brezplačno.

(13-9)

Tržne cene v Ljubljani

1. marca 1902.

	K	v		K	v
Pšenica, 100 kg	21	40	Špeh povojen, kgr.	1	60
Rež,	16	—	Surovo maslo, „	2	20
Ječmen, „	14	40	Jajce, jedno	—	8
Oves, „	17	20	Mleko, liter	—	18
Ajda, „	14	40	Goveje meso kgr.	1	30
Proso, „	15	60	Telečje „	1	40
Koruza, „	12	40	Svinjsko „	1	50
Krompir, „	4	40	Koštrunovo „	1	—
Leča, lit.	—	20	Piščanec „	1	50
Grah, „	—	50	Golob „	—	40
Fižol „	—	30	Seno, 100 kilo	7	60
Maslo, kgr.	2	40	Slama, „	7	20
Mast, „	1	50	Drva trda, kiftr.	8	20
Špeh svež, „	1	40	„ mehka, „	5	50

Salame

Iz šunkna 1 gld. 10 kr., domače salame 1 gld., dunajske salame 80 kr. kilo, kranjske klobase, samo prešičevo meso, velike, 18 kr. ena, šunka s kožo „brez kosti“ (Rollschinke) 90 kr. in 1 gld. 10 kr., suho meso in slanina 66 kr., suhe glavine, skoro brez kosti, 40 kr. kilo in drugo prešičevino pošilja po povzetju (2647-4)

Janko Ev. Sirc v Kranju.

Red Star Line, Antwerpen



v Ameriko.

Prve vrste parobrodi. — Naravnost brez prekladanja v New York in v Philadelphijo. — Dobra hrana. — Izborna oprava na ladiji. — Nizke vožne cene.

Pojasnila dajejo:

Red Star Line, 20, Wiedener Gürtel, na Dunaji ali (1115-28)

Ant. Rebek, konc. agent

v Ljubljani, Kolodvorske ulice št. 34.

Zmešane lasse

kupuje po najvišjih cenah in plača bolje nego vsaka zunanja firma

Ludovik Businaro

v Ljubljani, Hilšarjeve ulice št. 10.

Nabiralce las opozarjam s tem uljudno na mojo firmo.

E. Schmarda

oblastveno potrjena

potovalna pisarna v Ljubljani

Dunajska cesta št. 6 (v Šobrovi hiši)

Izdaja vozni listkov tu- in inozemskih železnic, in sicer listkov za navadne vožnje, za vožnjo tja in nazaj, za okrožna potovanja, priredi tudi romarske vlake itd.

Izdaja vozni listkov za vse razrede v Avstriji konc. franc. parobroda „Compagnie Générale Transatlantique“ v Parizu katerega parobrodi vozijo naravnost brez prelaganja iz Havra v New-York.

Vozí se iz Ljubljane čez Trbiž-Beljak-Inomost-Buchs-Basel-Pariz-Haver. — Parobrodi vozijo 6 do 8 dni čez morje.

Najkrajša in najhitrejša proga iz Evrope v Ameriko. — Izvrstna hrana in postrežba na ladiji.

Dizitnice in kuverte s firmo

priporoča

„Narodna Tiskarna“ v Ljubljani.

Pomagajte si do mlinov brez vode!

Tvrška

R. A. Smekal

tovarna za gasilne in gospodarske stroje

ponuja

posameznikom ali občinam mline na motor brez vode ali pa na rečno moč pod povoljnimi pogoji. Istotako vse gasilne in gospodarske stroje. Roba solidna z garancijo.

Tedaj na noge tam, kjer ni vode in mlinov!

Podružnica R. A. Smekal v Zagrebu.

(278-5)

Kot prava dobrota

in potreba za vsako družino se izkazuje vsak dan bolj uporaba

Kathreiner-Kneippove sladne kave.

Nobena skrbna gospodinja naj se ne pomišlja dalje uvesti to tečno in zdravo pijačo.

Ni čistejše primesi in boljšega nadomestila za zrnato kavo, kjer je ta zdravniško prepovedana.

Kathreiner-Kneippova sladna kava se dobiva pristna samo v izvornih zavojčkih z varstveno znamko »župnik Kneipp«. Odprto odtehtana ali drugače zavita kava ni nikoli

Kathreinerjeva.